

се дава на момата въ заемъ. Следъ нѣколко години се раждатъ деца. Тѣ представятъ лихвитѣ на взетия капиталъ. Не се минава много време, и едно отъ децата заболява. Майката пакъ започва да се моли. Тя не иска вече другъ мъжъ, но се моли за детето, да оздравѣе, т. е. да се подобри капиталътъ ѝ. Както виждате, невидимиятъ свѣтъ има голѣмо довѣрие къмъ младата мома, защото ѝ дава на разположение голѣмъ капиталъ, който тя пуца въ обръщение. Сжщото се отнася и за момъка. Това не сж само отношения между мъжъ и жена, или между дъщеря и синъ, както се представятъ външно, но това сж отношения между две души.

И тъй, който не разбира вътрешнитѣ връзки, вътрешнитѣ отношения въ живота, той казва: Взелъ съмъ, ще взема, взимамъ; или: далъ съмъ, ще дамъ, давамъ; живѣлъ съмъ, ще живѣя, живѣя. Да говори човѣкъ за тия форми, само като за известни действия, безъ да разбира тѣхния вътрешенъ смисълъ, това значи, да се намѣри въ положението на поговорката: „Теле дойдохъ, волъ си отивамъ“. Ако върви по пѣтя на съвременната философия, човѣкъ ще се намѣри въ безизходно положение. За да се реализиратъ нашитѣ мисли, чувства и действия, изисква се правилно разбиране на живота и на природата. И тогава усилията, които правимъ въ живота си, ще иматъ добри резултати. Работимъ ли съгласно законитѣ на разумната природа, ще можемъ правилно да градимъ; не работимъ ли съгласно тия закони, ще се родятъ редъ противоречия вътре и вънъ отъ насъ: единъ ще каже, че е далъ пари; другъ ще каже, че нѣкога ще даде; трети ще каже, че сега дава. Прави сж тия хора. Който е далъ пари на заемъ, той трѣбва да си ги вземе. Следъ това ще дойде нѣкой при васъ да иска пари на заемъ, и вие ще му дадете. После пъкъ вие ще отидите при него да му се молите, да ви върне паритѣ назадъ. Сега ще видите, дали този човѣкъ ще ви слуша, както вие го слушаште. Който казва „давамъ“, той трѣбва да бжде готовъ да даде тия пари.

И тъй, който се е молилъ нѣкога, или който сега се моли, той трѣбва да знае, какъ и на кого да се моли. Нѣкой се моли, но самъ не върва, дали молитвата му ще бжде чута. — Защо? — Защото не познава характера на онзи, на когото се моли. Ето защо, човѣкъ първо трѣбва да проучи характера на онзи, отъ когото ще